

LBRIS

We know
books

marius ganea

aripi sub asfalt

Editura Paralela 45

venim de nicăieri /	5
optsprezece ani /	6
să nu mă părăsești /	7
pe furiș /	8
pasăre de pradă /	9
*** /	10
ploaia /	11
aripi /	12
nopti /	13
prânsele mele /	14
telurice vise /	15
locul meu de pe cer /	16
panica /	17
visează-mă tu /	18
îți amintești /	19
demult /	20
singurătatea /	21
ghicitoarea /	22
primăvară /	23
tot ce am trăit împreună /	24
duh nătâng /	25
din piatră /	26
corabie și vis /	27
carnaval /	28
marea /	29
aleargă undeva pe pământ /	30
morminte /	31
și dacă /	32
unele zile /	33
moonlight /	34
reverie /	35
recunoștință /	36
animalule /	37
penumbra uitării /	38
să cânte viorile /	39
arbitrar /	40
caliban /	41

crăciunul acesta / 42

cântecul ierbii / 43

regretele iernii / 44

inner circle / 45

adevărul / 46

(A)bis / 47

continuu / 48

influență / 49

nervuri / 50

vis amăgitor / 51

grădina secretă / 52

viață gri / 53

carbonmade / 54

nostalgie / 55

pasarea de cristal / 56

transformare / 58

opus logicum / 59

dependență / 60

Venim de nicăieri și mergem spre niciunde,
Atâta lucru am înțeles și eu,
E-un singur drum și nu te poți ascunde,
Trecând smerit pe lângă Dumnezeu.
E-atât de iute trecerea prin clipă
Și contemplarea vieții atât de grea,
Trecutul netrăit în tâmplă-ți țipă.
Ești fugărit de însăși umbra ta.
Acest popas ce l-am făcut prin viață,
Trecând dintr-un mister în alt mister,
Îl simt ca pe o lungă dimineață,
Când cel răpus s-a ridicat la cer.
Iar de n-am înțeles prea mult din toate,
Nu e niciun păcat, mai bine-așa,
Vor înțelege cei ce vin și poate
Rămâne-o amintire-n urma mea!

Eram tânăr și încercam să te uit,
Toată lumea îmi spunea ca e mai bine așa!
Dar eu dansam pe o sârmă între viață și moarte,
Un dans între viața ta și moartea mea...
Am încercat să-ți ascund amintirea-n tre flori
Și lumea spunea că e mai bine așa!
Dar mugurii explodau în parfum și-n culori
Și amintirea ta revenea, revenea...
Am încercat să-ți ascund amintirea în vin
Și lumea spunea că-i mai bine așa!
Dar vinul de trist ce eram se-oțetea
Și amintirea ta revenea, revenea....
Am încercat să-ți ascund amintirea în vis
Și lumea spunea: e mai bine așa!
6 | Dar dulcele tău parfum mă trezea
Și amintirea ta, revenea, revenea.
Anii-au trecut într-o goană turbată,
De uitat, n-am reușit să te uit niciodată!
Mă întreb: mai ești, amintire duiosă?
Pentru mine și acum ești la fel de frumoasă!

Nici nu mai știu când am ajuns atât de aproape
Să stăm pe-același loc în spațiu și în timp,
Eu să îți fiu o zbatere de pleoape,
Tu să îmi fii sărutul unui imp...
Știu doar că-nmuguresc când ești cu mine,
Iar dacă pleci încep să mă deșir,
Să nu mă părăsești, deci, niciodată,
Abandonându-mă în plin delir!

Te mai privesc pe furiș, uneori,
De parcă mi-ar fi teamă să te sperii,
Să zbori,
De parcă mi-ar fi teamă să mă lași
Și să pleci!
Singur, nebun, prin odăile reci,
Să te caut, ceas de ceas, zi de zi, an de an,
Rătăcit în oglinzi, să te caut în van.
Poate cazi sfărâmându-te în mii de bucăți,
Poate-adorm pentru-o clipă și uit cum arăți,
Te privesc pe furiș, ca un hoț de-amintiri
Ce-și păzește icoana întâii iubiri.
Unde mergi, te urmez, fantomatic Anteu,
Căci tu ești puterea pământului meu!

Sunt sticla de la nu știu care geam
 Sau cheia de la nu știu care poartă,
 Nici voce, nici putere nu mai am
 Să îmi doresc o nu știu care soartă!
 Mă mulțumesc să mă rotesc în zbor
 Și viața s-o privesc ca pe o pradă,
 Sunt vulturul ce l-ai văzut pe cer,
 Dar nu catadicsește să te vadă.
 De mă-ntâlnești cumva, să te ferești,
 Privirea mea pătrunde și rănește,
 N-ai să mai fii nicicând cea care ești,
 Nu mai privi spre cer, ci doar trăiește!